

registreringspligten, og borgerne har mulighed for at indrette sig herpå ved beslutningen om køb af knallert.

Arbejdsgruppen har i den forbindelse anført, at det for politiet, der skal foretage en kontrol af, om et køretøj er registreringspligtigt, i en periode vil være vanskeligt at konstatere, om en konkret knallert er registreringspligtig. Dette hænger sammen med, at registreringspligten for knallerter, der i dag ikke er registreringspligtige, indføres over en længere periode, og at der i denne periode benyttes både fabriksnye registreringspligtige og ældre ikke registreringspligtige knallerter.

Efter arbejdsgruppens opfattelse vil en registreringsordning alene for fabriksnye knallerter således betyde, at politiets muligheder for at strafforfølge førerne af disse knallerter løbende vil blive forbedret i takt med, at ældre knallerter udskiftes med fabriksnye knallerter. Forbedringen forventes at ville indtræde over ca. 5–10 år, idet det dog må forventes, at der i mange år fremover vil være en restgruppe af knallerter i brug, der ikke er registreringspligtige.

Det er således arbejdsgruppens samlede vurdering, at en registreringsordning for fabriksnye knallerter kan gennemføres, uden at der samtidig indføres en registreringspligt for bestanden af knallerter. Det vil dog betyde, at det i en periode vil være vanskeligt for politiet at konstatere, om en konkret knallert er registreringspligtig, samt at forbedringen af politiets muligheder for at strafforfølge førere af disse knallerter, der begår lovovertrædelser, gennemføres over en årrække.

Arbejdsgruppen finder, at gennemførelsen af en registreringsordning for bestanden af brugte knallerter vil medføre så væsentlige ulemper for borgerne, at det er mest naturligt, at en afvejning af fordelene ved gennemførelsen af en registreringsordning for bestanden af knallerter og de ulemper, der for borgerne er forbundet hermed, foretages af Justitsministeriet i forbindelse med den politiske beslutningsproces.

2.4.2. Regeringens overvejelser

Regeringen finder, at en registreringsordning for knallerter, der i dag ikke er registreringspligtige, alene bør omfatte fabriksnye knallerter.

Efter regeringens opfattelse vil en registreringsordning, som omfatter både fabriksnye knallerter og knallerter, der er taget i brug (bestanden), være den optimale løsning ud fra et kontrolmæssigt synspunkt.

Regeringen har imidlertid lagt vægt på, at en registreringsordning, der også omfatter bestanden på ca. 85.000 brugte knallerter, vil indebære væsentlige ulemper for de mange borgere, der i dag ejer eller bru-

ger en sådan knallert, idet ordningen bl.a. indebærer en række nye forpligtelser i forbindelse med anmeldelse til registrering, ejerskifte og afmelding. Der vil herudover følge nye omkostninger, idet der bl.a. foreslås fastsat et gebyr for udlevering af nummerplade, jf. pkt. 2.3.2. ovenfor.

Samtidig vil det som anført i pkt. 2.4.1. ovenfor være forbundet med vanskeligheder at sikre et tilstrækkeligt pålideligt registreringsgrundlag for så vidt angår de tekniske oplysninger om køretøjet, som er en forudsætning for, at ordningen indebærer en reel forbedring af politiets kontrolmuligheder i relation til færdselslovovertrædelser. Oplysningerne vil således alene kunne tilvejebringes, hvis der stilles krav om syn af knallerten som betingelse for registrering, eller ved indførelse af en ordning, hvorefter en synsvirk-somhed udarbejder en erklæring herom. Begge dele er efter regeringens opfattelse forbundet med betydelige ulemper for borgerne.

Regeringen er opmærksom på, at en begrænsning af registreringspligten til f.eks. brugte knallerter, der er erhvervet inden for de seneste 5 eller 10 år, vil indebære den fordel, at kontrolmulighederne forbedres i forhold til hovedparten af de nyere knallerttyper og formentlig tillige en væsentlig del af de førere, der er interessante i politimæssig sammenhæng. Regeringen finder det imidlertid i lighed med arbejdsgruppen ikke hensigtsmæssigt at foretage en sådan afgrænsning, når den må forventes at indebære uklarhed om, hvilke pligter der påhviler borgerne. Regeringen finder det i den forbindelse afgørende, at der ikke kan peges på et objektivt konstaterbart forhold, som gør det muligt både for borgeren og politiet umiddelbart at konstatere, om en konkret knallert er omfattet af registreringspligten.

Regeringen har endvidere lagt vægt på, at en registreringsordning, der alene omfatter fabriksnye knallerter, indebærer, at politiets muligheder for at strafforfølge lovovertrædelser begået af førere af nye knallerter forbedres væsentligt og løbende vil blive forbedret over en årrække, samtidig med at borgere – i lighed med da den gældende registreringsordning for knallerter blev indført i 1994 – vil kunne indrette sig på de forpligtelser, der følger af en registreringsordning forud for erhvervelsen af en knallert.

Regeringen finder, at registreringspligten for knallerter, der i dag ikke er registreringspligtige, bør omfatte fabriksnye knallerter, der er erhvervet efter ordningens ikrafttræden. Efter færdselslovens § 72, stk. 1, skal et køretøj registreres inden det tages i brug på færdselslovens område. Efter færdselslovens § 1 omfatter dette færdsel på vej, som benyttes til almin-